

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ห้วงชาติบ้านเมืองมากที่สุดเดียว

ก่อนจึงหัน

วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันพระ วันโกน เป็นวันว่าง เป็นวันที่ชวนชวยความดีทั้งหลายเข้าสู่ใจ เช่นท่านทั้งหลายมาบำเพ็ญธรรมในวันนี้เป็นวันเสาร์ เป็นวันว่างทางกิจการทางโลกทางชั้นร่ำ หมุนใจเข้ามาสู่ธรรมสู่ธรรม เพื่อให้ได้ความดีงามเข้าสู่ใจ ถ้ามีธรรมแล้วสงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมแล้วใครจะเก่งขนาดไหนเป็นไฟทั้งนั้นแหละ เขาว่าซิงดีซิงเด่น มันซิงซัวซัลลามกกัน นำแต่ไฟนแต่ไฟมาเผาอีกน ผู้แพ้กี้เป็นไฟ ผู้ชนะกี้เป็นไฟ ถ้าเรื่องของกิเลสแล้วไม่มีคำว่าซุ่มเย็น ความสงบสุขไม่มีในกิเลส ถ้าเป็นธรรมแล้วมีทันทีเลย

ผู้ใหญ่ผู้น้อยปกครองกัน มีธรรมเข้าปกครองย่อมมีความสงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมแล้วใครจะเก่งกล้าสามารถขนาดไหน ก็เก่งเพื่อจะจม เพื่อจะเป็นพินเป็นไฟเผาตัวเองและส่วนรวมทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นธรรมจึงเป็นของจำเป็นมาก ถ้าไม่มีธรรมแล้วใครอย่าอวดเก่งว่าดีบว่าดี มีแต่ชื่อแต่นาม มีแต่ความสำคัญเท่านั้นว่าตัวดี ๆ ความซัวเต็มหัวใจ ความซัวกับไฟมันอันเดียวกัน เผากันเข้าไป มันไม่ตื่นะ

อดออดกัน เก็บความรู้สึกไว้ มีความอดออดซึ่งกันและกัน อดกลั้นขันตี หากมีความจำเป็นอะไรให้มาระบายต่อกันตามเหตุตามผล ผู้ฟังก็ฟังมีเหตุมีผล ยอมรับกันได้ เป็นผลเป็นประโยชน์ต่อไป ถ้ามีแต่ที่ฐิฐิมานะอวดเบ่งอวดดีบอวดดี อวดกำม อวดอำนาจปา ๆ เกื่อน ๆ อย่างนั้นเอาไฟมาเผาอีกนละ ตัวนั้นละตัวก่อไฟก่อไฟ ตัวอำนาจเก่ง ๆ ด้วยความสำคัญตนนั้น นั้นละผู้เอาไฟเผาหัวอกตนเองและเผาส่วนรวมคือผู้นั้น

ใครจะอวดเก่งกว่าธรรมนี้ไม่ได้ ธรรมนี้เหนือโลกมานมนานเป็นกัปเป็นกัลป์ โลกยอมรับกันเรื่องธรรม กิเลสเป็นภัย นี้พระพุทธเจ้าและจอมปราชญ์ทั้งหลายทรงตำหนิมาแบบเดียวกัน สอนโลกให้ชำระสิ่งเลวร้ายทั้งหลายเพื่อความสงบร่มเย็นจะเข้าสู่ตัวเองและสังคม ถ้าไม่มีธรรมแล้วใครจะว่าเก่งขนาดไหน มันก็เก่งแบบหมากัดกัน ตัวแพ้วตัวชนะมันเจ็บด้วยกัน

หมากัดกันอย่าเข้าใจว่าตัวชนะไม่เจ็บ มันเจ็บทั้งตัวแพ้วตัวชนะ นักมวยขึ้นต่อยกันเหมือนกัน ผู้แพ้วผู้ชนะเจ็บด้วยกัน ดีไม่ดีผู้ชนะนั้นเจ็บมากกว่าผู้แพ้เสียอีกก็มี นี่ละเรื่องโทษแห่งความกระทบกระเทือนกัน อย่างนักมวยนี้เขาตั้งหน้าขึ้นไปเป็นกีฬาเป็นเครื่องเล่น ไม่โกรธไม่แค้น ไม่ถือสีถือสา กัน เป็นกีฬาอันหนึ่ง แต่เรื่องของกิเลสที่เป็นอยู่ในหลักธรรมชาติของใจแสดงออก ให้ได้ตามความพอใจของตบนี้ไฟ

ทั้งนั้นแหละ ให้เป็นอื่นไปไม่ได้ ไม่ได้เหมือนนักมวยเขานะ นักมวยเวลาเขาต่อยกันลงเวทีแล้วเขาก็กอดกัน ไม่มีภัยต่อกัน นี่เป็นกีฬาเป็นเครื่องเล่น

แต่เรื่องกิเลสที่ออกแสดงต่อโลกนี้ไม่ใช่กีฬานะ ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ กิเลสไม่เคยเป็นกีฬาเป็นเครื่องเล่นแหละ เป็นไฟทั้งนั้น ถึงแยกออกไปเป็นกีฬา ก็ไฟกองไฟอยู่บนเวทีนั้นจะเป็นอะไรไป ขอให้ท่านทั้งหลายมีอรรถมีธรรมเถอะ พระพุทธเจ้าเป็นจอมปราชญ์สอนโลกมานานแสนนาน ไม่มีผู้ใดที่จะไปตกนรกหมกไหม้เพราะปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า นอกจากที่ว่าการ์ตูนมันแฉลบ การ์ตูนคือกิเลสมันแฉลบ

หลวงปู่ท่านอยู่บนศาลพระภูมิ มีผู้ชายคนหนึ่งเขาไปจุดธูปเทียน ปูอยู่บนศาลพระภูมิถามลงมาว่า เป็นอะไรหลานถึงมาจุดธูปเทียน เป็นทุกข์ครับหลวงปู่ เป็นทุกข์เพราะอะไร เพราะปฏิบัติตามหลวงปู่ หลวงปู่สอนอย่างไร แล้วเราปฏิบัติอย่างไร หลวงปู่สอนให้มีความปรารถนาน้อย แล้วเราปฏิบัติยังงี้ ไปมีเมียน้อย ฟังซินะ ปูสอนให้ทำความปรารถนาน้อย มันแฉลบไปมีเมียน้อย นี่ละกิเลสมันแฉลบให้พากันเข้าใจเอานะ เราพูดเป็นข้อเปรียบเทียบอย่างนี้ละ กิเลสมันคอยแฉลบๆ ให้มีความปรารถนาน้อยแล้วไปมีเมียน้อย ปูก็ไม่ทราบว่าจะตอบว่ายังไง มีแต่ เฮอะ เท่านั้น หมดท่า หลานกูนี้ต้องจริงคงวางั้น ให้พากันจำเอานะ อย่าไปแฉลบ

พระพุทธเจ้าท่านสอนอย่างหนึ่ง พวกเรามันมีแต่พวกแฉลบไปมีเมียน้อยทั้งนั้น พระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นๆ มันก็แฉลบไปทางนี้ ส่วนที่ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าจริงๆ แล้วไม่มีรายใดที่จะได้รับความทุกข์เพราะการปฏิบัติธรรมตามพระพุทธเจ้า นอกจากปฏิบัติตามความทะเยอทะยานของกิเลสเท่านั้น พากันจำเอา

เวลานี้เมืองไทยเรารู้สึกว่าร้อนมากที่เดียวเท่าที่ฟัง หูฟังๆ เป็นธรรม ใจคิดเป็นธรรม เราเป็นจุดศูนย์กลางคือทรงธรรม ไม่เข้าข้างใดออกข้างใด เวลานี้เมืองไทยเรารู้สึกว่าร้อนมากๆ ส่วนมากก็คือถืออิทธิมานะไปตามกิเลส เอากิเลสมาปกครองบ้านเมืองไม่ได้เอาธรรมมาปกครองนั้นแล มันถึงเกิดความเดือดร้อน มีอยู่ทุกแห่งทุกหนในเมืองไทยเวลานี้กำลัง เหมือนว่าตั้งค่ายจะรบกันอย่างนั้นแหละ ถ้าไม่ยอมรับกันโดยธรรมแล้วยังไงต้องเป็นไฟแน่นอน

จะให้กิเลสพาสั่งหอบปราสาทราชมณเฑียร ให้พวกไม่ลงรอยกันด้วยอำนาจอิทธิมานะนี้ ไปอยู่สวรรค์ชั้นพรหมชั้นสวดกสบายไม่มี อย่าพากันอุตริตินะจะพากันจมทั้งชาติไทยของเรานั้นแหละ ผู้ใหญ่ปกครองบ้านเมืองก็อย่าถืออิทธิมานะของตนว่าใหญ่ ว่าโตยิ่งกว่าคนทั้งหลาย เราคนหนึ่ง เขาคนทั่วประเทศไทยมีหัวใจด้วยกัน ต้องเฉลี่ยจิตใจความสุขความทุกข์ให้ถึงกัน แบ่งเบาซึ่งกันและกันแล้วเฉลี่ยกันด้วยธรรม อยู่กัน

ได้นะ ถ้าตัวก็เบ่ง ตัวนี้แกร่ง ๆ ตัวแกร่ง ๆ นั้นละตัวมันก่อพิษก่อไฟเผาตัวเอง นอกจากนั้น จะเผาส่วนรวมไปไม่มีสิ้นสุด ให้พากันจำเอานะ

ไม่มีอะไรเกินธรรม ๆ ไปได้ ธรรมของพระพุทธเจ้ากับกรรมนี้เป็นอันเดียวกัน นตฺถิ กมฺมสมฺมํ พลฺลํ ไม่มีอนุภาพใดจะยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าอนุภาพแห่งกรรมไปได้ เราทำอะไรจะว่าเหนือกรรมไม่เหนือนะ มีวันจมนจนได้ กรรมต้องให้ผลแน่นอน ทำชั่วลงไป ความชั่วทั้งหลายถูกลบล้างหมดมีแต่ความดีเด่นขึ้นมาเพราะการทำชั่วนี้ไม่มี ถ้าทำชั่ว ต้องเป็นชั่ว ทำดีต้องเป็นดี ไม่มีที่ลับที่แจ้ง กรรมจึงเรียกว่า ไม่ล่าเอียง ที่ลับที่แจ้ง ทำดี ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เหมือนกันหมดเลย ให้พากันระมัดระวังกรรม

อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ รู้สึกจุดใหญ่อยู่ในวงรัฐบาล ธรรมดารัฐบาล เหตุที่จะเป็น รัฐบาลขึ้นมาก็คือพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศไปหย่อนบัตรให้ เพื่อหาคนดีมาปกครอง บ้านเมือง มาจุดมาลากบ้านเมือง เรียกว่า นายก ๆ แปลว่าผู้นำ นี่เป็นภาษาบาลีเขาแยก มาเป็นภาษาไทย แปลว่าผู้นำ ให้นำโลกนำชาติของตนเป็นไปเพื่อความสงบร่มเย็น ผู้นำเป็นสำคัญ ถ้านำไปในทางที่ผิดก็จมไปได้

อย่างประชาชนเขาไปหย่อนบัตรให้ หย่อนบัตรเพื่อหาคนดี หย่อนบัตรเข้าไป แล้วก็เป็นคนดี มันกลายเป็นยักษ์เป็นผีเป็นโจรเป็นมารเป็นมหาภัยต่อชาติ บ้านเมืองเป็นได้ดังที่เห็นอยู่เวลานี้ เราพูดอย่างชัดเจน รัฐบาลเราเวลานี้กำลังเป็นไม้ เบื่อไม้เมากับคนทั่วประเทศไทยเลย นี่ละธรรมพูดไม่ได้ล่าเอียงทางโน้นทางนี้

รัฐบาลเราขอให้สมตามทีเจตนาเขายกย่องให้เป็นผู้ใหญ่ ๆ ขอให้นำชาติ บ้านเมืองไปด้วยความราบรื่นดีงามโดยความเป็นธรรม นำประชาชนทั้งหลายด้วยความ เป็นธรรม อย่าอวดกำม อย่าอวดอำนาจที่เขาทำให้เป็นอำนาจ ไม่ใช่อำนาจไปสังหาร ประชาชน อำนาจนี้อำนาจเพื่อสั่งสมในสิ่งที่ถูกให้มีกำลังเพิ่มขึ้น อำนาจปราบสิ่งชั่วช้า คนชั่วช้าทั้งหลายลงต่างหาก นี่เป็นอำนาจของผู้ใหญ่ปกครองบ้านเมือง ท่านจึงเรียกว่า มีทั้งพระเดชมีทั้งพระคุณ

พระเดชก็คืออำนาจนั้นละ ควรจะเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดโดยความเป็นธรรมแล้ว เด็ด พระคุณก็เป็นบุญเป็นคุณต่อโลกต่อสงสาร ตัวเองเป็นผู้ทรงอรรถทรงธรรม ไปที่ ไหนไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อยเขากราบไหว้บูชาเคารพนับถือทั่วหน้ากันไปหมด ถ้าเป็นผู้ชั่ว แล้วไปที่ไหนเขาแตกฮือ ๆ แตกไปแล้วก็ริยาทำทางเขากลับ แต่ใจเขาไม่ได้กลัว คนเรา บังคับใจกันไม่ได้ นะ บังคับได้แต่กำลังวังชา แต่ใจบังคับไม่ได้ มันหมอบมันกราบ ร่างกายของมันกราบ ยอมแล้ว ๆ แต่หัวใจมันไม่ยอม มึงจะตายวันหนึ่งแน่นอน เข้าใจ ไหมล่ะ หัวใจมันไม่ลง มึงจะตายด้วยฝีมือกูวันหนึ่งแน่นอน มึงอย่าแค้น นี่ละใจมันไม่ลง เสียอย่างเดียว

ท่านจึงได้สอนไว้ว่า น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมุนฺตีธ กุทาจนํ ผู้แพ้ผู้ชนะมีความทุกข์ด้วยกัน แล้วก่อกรรมก่อเวรต่อกันหาที่สิ้นสุดยุติไม่ได้ แต่ถ้ายอมรับความผิดถูกชั่วดี เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันแล้วไม่ก่อกรรมก่อเวร เป็นความสุขความสงบเย็นใจทั่วหน้ากัน นี่คือธรรมของพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้แบบนี้

เราอย่าเห็นอธรรมนะ อย่าอวดตนว่าเก่งกว่าธรรมมันจะจม ไม่มีอะไรเหนือธรรมเหนือกรรมไปได้ เก่งเท่าไรถ้าเก่งทางชั่วจมเท่านั้น ๆ นี่เราเป็นแต่ความสำคัญเอาเฉย ๆ ว่าเวลานี้เรามีอำนาจมาก เราจะสั่งบังคับบัญชาอะไร ๆ ก็ได้ สั่งได้ แต่ว่าถ้าเป็นไปในทางที่ผิดแล้ว เราสั่งกรรมไม่ให้บิบบหัวตัวเองตัวผู้สั่งนั้นได้ไหม ไม่ให้บิบบไม่ได้ นะ กรรมต้องบิบบเราจนได้นั้นแหละ ให้พากันระมัดระวัง ให้พรัยอ ๆ

หลังจันทัน

ผู้กำกับ พระบรมราชาพานี้หลวงตามेतตาให้อ่านได้ทราบโดยทั่วกันครับ จากข่าวในพระราชสำนัก สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ ๑๗ ที่ผ่านมา เมื่อเวลา 17.32 น. วานนี้ ณ วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพิธีประดับยศแก่นายทหาร-ตำรวจ ชั้นนายพล ประกอบด้วยนายทหารจากสังกัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้รับพระราชทานยศ ชั้นพลตรี พลเรือตรี และพลอากาศตรี 390 ราย และนายตำรวจซึ่งได้รับพระราชทานยศพลตำรวจตรี 66 ราย

โอกาสนี้ ได้มีพระบรมราชาพานเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

"การที่ผู้ได้รับการประดับยศนายพล นายพลเรือ นายพลอากาศ และ นายพลตำรวจ ถือว่า เป็นการได้รับเกียรติและน้ำยินดีที่การเลื่อนยศนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับแต่ละคน และก็ถือว่า เป็นภาระที่หนักเพราะต้องรักษาเกียรติยศที่สูงขึ้น ท่านที่ได้รับยศนายพลเอก นายพลโทแล้ว ก็เข้าใจดีว่าหมายความว่าอย่างไร เพราะว่า ผู้ที่ได้รับยศสูงจะต้องรักษาเกียรติ ถ้าหากรับยศสูงแล้วและไม่รักษาเกียรติ ไม่รักษาความรับผิดชอบของยศสูงก็ไม่เป็นของดี

ฉะนั้น ก็เชื่อว่า ท่านที่ได้รับยศก็จะตระหนักในความรับผิดชอบที่ได้รับ ก็ขอให้ท่านสำนึกในความรับผิดชอบที่ท่านมีโดยเฉพาะในระยะปัจจุบันนี้จะมีหน้าที่อย่างไรก็ตาม มีหน้าที่ในแนวรบ หรือแนวปฏิบัติการทางต่อสู้ หรือในหน้าที่ราชการอย่างอื่นซึ่งไม่ใช่การต่อสู้ แต่จะต้องทำดีที่สุด เพราะว่า ผู้ที่มียศย่อมต้องปฏิบัติให้สมเกียรติยศ เพราะว่า ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาจะมองดู จะต้องจ้องมองดูเสมอว่า นายเป็นยังไง จะเป็นอยู่ในสนาม จะเป็นอยู่ในห้องทำงานเราต้องมีผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ และ

ผู้ใต้บังคับบัญชาจะต้องจ้องมองว่า นายทำอะไรถ้านายทำดี มีความสามารถเขาก็ชื่นชม และไม่ใช่ว่า จะเขาชื่นชมเท่านั้นเอง เขามีกำลังใจที่จะทำหน้าที่ให้ดี แล้วต่อไปเขาหวังว่า ต่อไปเขาจะได้ยศสูงเหมือนกัน

ฉะนั้น ท่านที่ได้รับยศสูงขึ้นมา มีความรับผิดชอบอย่างยิ่ง โดยเฉพาะแก่ตัวเองที่จะต้องรักษาความดีเอาไว้ไม่ให้เขาตำหนิติเตียนได้ว่านายของเราเป็นคนที่ไม่ดี ถ้านายของเราคนดี ๆ ตั้งแต่ไหน หมายถึงว่า ตั้งแต่ผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนผู้ที่เป็นผู้น้อยก็จะได้ไม่ตีไปด้วย และถ้าเป็นอย่างนั้น ถ้านายทหารหรือนายตำรวจ แต่ทำตัวอย่างที่ไม่ดีก็ทำให้เสียหายอย่างมาก ๆ ถ้าทำดีก็มีความดีอย่างมาก ๆ เช่นกันเพราะว่า บ้านเมืองจะเจริญได้ บ้านเมืองจะปลอดภัยได้ เราเป็นทหารเป็นตำรวจก็เพื่อจะรักษาความดีของกองทัพ รักษาความดีของสถาบัน ฉะนั้นก็ขอให้ท่านได้สำนึกในความรับผิดชอบที่มีในการทำให้ดี

ไม่ว่าจะมีหน้าที่อะไรก็ตาม จะต้องทำให้ดีเพื่อให้กิจการของตน คือ หมายความว่า ให้กองทัพ ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดีและมีความสามารถ ถ้ากองทัพและสถาบันมีความดีก็มีหวังว่า ราชการและประเทศชาติจะรอดพ้นจากอันตราย ซึ่งทุกวันนี้ มีตลอดมีอยู่เรื่อย ฉะนั้นท่านก็รับผิดชอบในความปลอดภัยของประเทศชาติ ถ้าประเทศชาติปลอดภัยได้ไม่ใช่กองทัพและสถาบันน่าจะดีนั่นเองประชาชนทั่วไปทั้งหมด ก็จะได้ชื่นชมและไม่ใช่ว่าชื่นชมแต่จะมีความสบายใจว่า เมืองไทยมีคนที่ดี มีคนที่รับผิดชอบ ฉะนั้นก็ขอให้ท่านสำนึกในความรับผิดชอบ อาจจะเป็นผู้ใหญ่มากผู้ใหญ่น้อยก็มีความรับผิดชอบทั้งนั้นยิ่งผู้ใหญ่มากยิ่งสูงก็ยิ่งมีความรับผิดชอบมาก

ฉะนั้น ก็ขอให้ท่านสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ และมีความสามารถ และมีความมีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพสูง หมู่นี้เขาก็สงสัยว่าจะอยู่ได้หรือไม่ ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าจะได้ เพราะว่า ท่านตั้งใจ ท่านไม่ตั้งใจก็มีหวังจะล้มเหลวได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านมีหน้าที่ที่เหมาะสม

ขอให้ท่านมีกำลังกายกำลังใจ หน้าที่ที่ท่านมีอยู่ไม่ใช่ง่าย ๆ สามารถปฏิบัติหน้าที่ในความเคร่งครัด และความสามารถ มีกำลังกายกำลังใจสมบูรณ์ทุกอย่าง เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ให้ประเทศชาติรอดพ้นจากอันตรายที่จะมีอยู่ เพราะว่าหมู่นี้ก็มีอันตรายมากแต่ผ่านพ้นได้ก็ขอให้ท่านประสบความสำเร็จทุกประการ และมีร่างกายแข็งแรงจิตใจเข้มแข็งตลอดต่อไป

หลวงตา นี่เป็นพระบรมราโชวาทของในหลวงประทานให้ผู้ได้รับประดับยศนายพล เมื่อวันที่ ๑๗ พ.ย.๕๘

ผู้กำกับ ขอกราบเรียน “โศกธรรมโศกทองคล้องใจ” ครับ

วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง อุดรธานี

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญพบเพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง

เจริญพร พณฯท่าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

หลวงตาได้รับทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างพณฯท่าน กับคุณสนธิ ลิ้มทองกุล จะก่อให้เกิดความเป็นเวรเป็นภัยต่อกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เกิดความแตกสามัคคี ความเดือดร้อนเสียหายย่อมตกอยู่กับแผ่นดินไทย อันเป็นที่ประดิษฐานพระบรมพุทธานุภาพ ซึ่งคณะสงฆ์และคนไทยทุกคนไม่ประสงค์ที่จะให้บังเกิดขึ้น หลวงตาขอขมาพณฯท่านได้สละเวลาไปพบหลวงตาพร้อมกับคุณสนธิ ลิ้มทองกุล ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ น. ณ วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี เพื่อยังความผาสุกर्मเย็นแก่ชาติบ้านเมืองสืบไป

หลวงตามेतตารธรรมมาพร้อมหนังสือนี้

ขอเจริญพร

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

หลวงตา เราส่งจดหมายถึงนายก เชิญท่านให้มาที่นี่ ท่านจะมาหรือไม่มาก็พิจารณาอีกทีหนึ่ง

ผู้กำกับ อีกฉบับหนึ่งถึงคุณสนธิครับ

วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง อุดรธานี

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญพบเพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง

เจริญพร คุณสนธิ ลิ้มทองกุล

หลวงตาได้รับทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคุณสนธิ ลิ้มทองกุล กับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จะก่อให้เกิดความเป็นเวรเป็นภัยต่อกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เกิดความแตกสามัคคี ความเดือดร้อนเสียหายย่อมตกอยู่กับแผ่นดินไทย อันเป็นที่ประดิษฐานพระบรมพุทธานุภาพ ซึ่งคณะสงฆ์และคนไทยทุกคนไม่ประสงค์ที่จะให้บังเกิดขึ้น หลวงตาขอขมาพณฯคุณสนธิ ได้สละเวลาไปพบหลวงตาพร้อมกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ น. ณ วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี เพื่อยังความผาสุกर्मเย็นแก่ชาติบ้านเมืองสืบไป

หลวงตามेतตารธรรมมาพร้อมหนังสือนี้

ขอเจริญพร

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

หลวงตา ฉบับนี้ส่งไปถึงคุณสนธิ ลืมทองกุล ฉบับก่อนส่งถึงนายกฯ วันนี้อาจจะถึงแล้วมั้ง (ถึงแล้วครับ) คงถึงแล้ว จดหมายไปตั้งแต่วานนี้แล้ว

เราเป็นห่วงชาติบ้านเมืองมากที่สุด สำหรับเราเองเราพูดจริงๆ เราไม่มีอะไรห่วงในโลกทั้งสามโลกธาตุ โลกวิภวณนี้เราผ่านไปแล้ว พูดชัดๆ อย่างนี้เลย ก็มีแต่ความเมตตาสงสารที่ส่งเคราะห์โลกมาโดยลำดับ จนกระทั่งออกช่วยชาติบ้านเมือง สิ่งของเงินทองสมบัติเพื่อชาติก็ได้มาโดยสมบูรณ์พูนผล ไม่เรียกราคาสาดกระจายไปที่ไหนเลย เพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว ขอเรียนให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากันว่า ความบริสุทธิ์ของเราเอาใจของเราเป็นที่ตั้งเลย อะไรที่จะเข้ามาแปดเปื้อนพัวพันจะสลัดปัดออกทันทีเลย มีแต่ธรรมล้วนๆ

นี่เวลาแสดงออกแก่พี่น้องทั้งหลาย เราก็เอาธรรมล้วนๆ นี่ออกแสดง ไม่ว่าจะการติการชม ติด้วยความเป็นธรรม ชมด้วยความเป็นธรรมทั้งนั้น เราไม่มีข้างนั้นข้างนี้ ฝ่ายนั้นฝ่ายนี้ ธรรมครอบโลกธาตุหมดแล้ว นำธรรมนั้นละมาสั่งสอนโลกด้วยความเมตตา เห็นบ้านเมืองของเราจะส่ำระสายเวลานี้ ดีไม่ดีจะเกิดสงครามกลางบ้านกลางเมืองขึ้น ซึ่งไม่เคยมีในเมืองไทยเรา ตั้งแต่ติกด่าบรรพมาจนกระทั่งบัดนี้ไม่เคยเห็น แต่บัดนี้รู้สึกว่าจะส่ำระสายวุ่นวายไปด้วยไฟนด้วยไฟ ทั้งทางศาสนา ทั้งทางบ้านเมือง ก็เลยเป็นอันเดียวกัน เราวิตกวิจารณ์ ไม่สมเจตนา

เพราะฉะนั้นจึงอยากให้สมเจตนาที่เราช่วยโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ นี้ ได้สำเร็จผลประโยชน์ เพื่อจะเป็นประโยชน์อันใหญ่หลวงต่อชาติไทยของเรา เราได้อุตสาหะพยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วยตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ มาจนกระทั่งบัดนี้ ที่ออกกระจายอยู่ตลอดเวลา ก็เพราะความเมตตาสงสารนั้นแหละ ทุกสิ่งทุกอย่างที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา แม้บาทเดียวเราไม่เคยแตะเลยเงินจำนวนนี้ เราถือใจของเรานี้เป็นประธาน เป็นหลักเกณฑ์อันใหญ่หลวงทีเดียวไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถ้าใจนี้ว่าไม่ควร ปิดทันทีๆ เราจะไม่มีควมลี้ลอบอะไรภายในจิตใจของเรา เปิดเผยไปด้วยความเมตตาธรรมล้วนๆ จากใจที่บริสุทธิ์สุดส่วนแล้วนี้ว่างั้นเลย เราพูดตรงๆ

เราช่วยพี่น้องทั้งหลายก็ช่วยในชาตินี้เท่านั้น เราบอกตรงๆ ว่า ต่อไปนี้เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ชัดเจนมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ ประกาศป้างขึ้นบนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลา ๕ ทุ่ม บอกชัดเจนเลย เหมือนว่าโลกธาตุหวั่นไหว กิเลสขาดสะบั้นออกไปจากใจเท่านั้น เกิดความรู้ใหม่เป็นใหม่ขึ้นมา จำเลยครอบโลกธาตุ เกิดความท้อใจที่จะสั่งสอนโลกต่อไปว่าจะไม่มีใครสามารถรู้ได้เห็นได้ในธรรมประเภทนี้ ถึงขนาดธรรมะมากกระตุ้นหัวใจอย่างรุนแรง ว่าธรรมขนาดนี้แล้วใครจะไปรู้ได้เห็นได้ เราอยู่ไป

กินไปเท่านั้นก็พอแล้ว ไปสอนใครเขาก็จะหาว่าบ้ากันทั้งประเทศชาติบ้านเมือง โลก สงสารจะเห็นเป็นเสียงเดียวกัน พุดเป็นเสียงเดียวกันหมด สอนไปหาประโยชน์อะไร

เราอยู่คนเดียว ๆ เท่านั้นหนึ่งพอแล้ว เพราะธรรมประเภทนี้ไม่มีใครจะสามารถรู้ได้แล้ว ถึงขนาดนั้น ท้อใจที่จะสั่งสอนโลกต่อไป เพียงจะอยู่ไปวันหนึ่ง ๆ ก็อยู่ตามภูเขานั้นแหละ ให้อยู่ที่อื่นไม่อยู่แหละ พอถึงวันเวลาแล้วก็ไปเสียเท่านั้น สะดวกสบายดีกว่าที่จะไปสั่งสอนโลกให้เขาโงมตีแล้วก็ไปเป็นภัยต่อเขาอีก

พอคิดดำริอย่างนี้แล้ว จะทอดอาลัยแล้ว ธรรมะอันหนึ่งก็เตือนขึ้นมาอย่างหนัก ที่เดียวว่า ถ้าธรรมประเภทนี้ที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นมานาน ท่านสอนโลกมานาน และรู้ตามธรรมเหล่านี้มามากมายก่ายกอง แล้วทำไมเราจึงจะว่าธรรมเหล่านี้ไม่ใช่วิสัยของโลกจะรู้ได้เห็นได้ เราเป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหน ก็เป็นมนุษย์เหมือนกันกับโลก เขาทำไม่ได้ นี่เขาก็มนุษย์เหมือนกันทำไมเขาจะรู้ไม่ได้ เมื่อเหตุผลกลไกมีอยู่ที่จะทำ ให้รู้ให้เห็น

รู้เห็นเพราะเหตุใด นี่ละสำคัญมาก ความรู้อันนี้รู้มาเพราะเหตุใด คำว่ารู้เพราะเหตุใดก็เป็นสายทางเข้ามา สายทางแห่งคุณงามความดีที่สร้างมา เรียกว่าบารมี นั้นละ เป็นสายทางหนุนเข้ามา ๆ จนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทาง นี่มีสายทางเข้ามาอย่างนี้ โลกทำไมเขาจะรู้ไม่ได้ เรารู้ได้เพราะเหตุใด ก็เพราะสายทางนี้เองมา พอว่าเท่านั้นจิตใจ ก็ลงทันที อ้อ รู้ได้ ไม่มากก็ได้ นั้นยอมรับที่จะเกี่ยวข้องกับใครต่อใครต่อไป ที่แรกจะไม่เกี่ยวข้องเลย เสร็จแล้วจะอยู่ในป่าในเขา บิณฑบาตกับประชาชนไปวันหนึ่ง ๆ พอถึงกาลแล้วก็ติดฝั่งเท่านั้นเอง

ความรู้เบื้องต้นพอถูกธรรมกระทบเข้ามาถึงเรื่องราว รู้ได้เพราะเหตุใด เราเป็นเทวดามาจากไหนเราถึงรู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นี่ละยอมรับ มนุษย์มนาเขาก็มีเหมือนกันกับเรา ต่างคนต่างสร้างคุณงามความดี บารมีซึ่งเป็นสายทางเดินมาเพื่อธรรม จุดนี้ ทำไมจะปฏิเสธว่าจะไม่มีใครรู้ได้เห็นได้ ตรงนี้ละใจลงทันทีเลย ยอมรับทันที อ้อ รู้ได้ไม่มากก็ได้ เพราะเหตุใด คือสายทาง ได้แก่สายบารมีที่สร้างมามากน้อยหนุนเข้า ๆ ก็ถึง ความหมายว่าอย่างนั้น

เราจึงได้อุตสาหะพยายามสอนโลกมา การสอนโลกนี้เราไม่มีอะไรกับโลก จะมี อิจฉาพยาบาทต่อผู้ใด หรือพรรคินฝ่ายนี้เราไม่มี เราเป็นกลาง ๆ ไปเลยสอนโลก สพุ เพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลาย สอนแบบเดียวกันหมดเลย เราจึงไม่เป็นภัยต่อผู้ใดการสั่งสอนโลก จะตำหนิกตำหนิเพื่อแก้ไขตัดแปลงเสียใหม่อันไหนที่ไม่ดี ที่ซมก็ส่งเสริมสิ่งที่ดีนั้นให้มากขึ้นไปเป็นลำดับ มีเท่านั้นเรื่องธรรม ที่จะไปอาฆาตจองเวรกับผู้ใดไม่มี ในหัวใจนี้ไม่มีกับสิ่งใดในโลกอันนี้ เราก็ได้พยายามเต็มกำลังความสามารถ

เพราะฉะนั้นเห็นบ้านเมืองเราระส่ำระสายไปอย่างนี้ ก็ไม่สมเจตนาที่เราหวังความสงบร่มเย็นแก่บ้านเมืองของเรา ด้วยความอุตสาหะพยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมาอย่างนี้ เราจึงอยากขอขบิณฑบาตกับบรรดาประชาชนพี่น้องชาวไทยเรา นับแต่รัฐบาลลงมา ให้มีความเชื่อมโยงกัน ผิดก็ให้อยอมรับว่าผิด ถูกยอมรับว่าถูก แล้วประสานงานเข้าหากันเพื่อความถูกต้องดีงาม แล้วโลกทั้งหลายนี้จะค่อยสงบร่มเย็นไป ถ้าต่างคนต่างดันทุรัง ใครก็ว่าใครเก่ง ๆ เมื่อเก่งเข้ามามาก ๆ มันก็กลายเป็นวิชาหมากัดกันเข้าไป ผู้ใหญ่กับผู้น้อยก็เลยกลายเป็นหมากัดกัน เป็นผู้จองกรรมจองเวรกันไปเสีย ไม่ได้เป็นผู้ใหญ่เพื่อให้ความสงบร่มเย็นแก่ผู้น้อย แล้วผู้ใหญ่อีกบีบบี้ตีไฟผู้น้อย ผู้น้อยมีหัวใจก็ต้องติดดินด้วยกัน ต่อไปก็มีการเอากันแหละ

ถ้าต่างคนต่างเอาที่ริษยานะใส่กันอย่างนี้ เมืองไทยของเราจะเป็นเจ้าเป็นถ่านโดยไม่อาจสงสยแหละ เพราะฉะนั้นเราจึงขอขบิณฑบาต ไม่อยากพบอยากเห็นเรื่องอย่างนี้ ตั้งแต่ร่างกายของเราเจ็บปวดแสบร้อนตรงไหนก็หาความสบายไม่ได้ เจ็บต้องเป็นทุกข์ แล้วนั่น ปวดศีรษะเป็นทุกข์แล้ว แม้เสียนหนามถูกนิดหน่อยเท่านั้นก็เป็นทุกข์แล้ว ไหนประเทศไทยของเราจะพังกันทั้งประเทศมันน่าดูที่ไหน ดูไม่ได้เลย เราจึงขอขบิณฑบาตระหว่างผู้ใหญ่กับผู้น้อยให้มีความปรองดองกันด้วยเหตุด้วยผลลงรอยกัน เพื่อความสงบร่มเย็นแก่ชาติอันเป็นส่วนใหญ่ที่สุด ยิ่งกว่าเรา ๒-๓ คนจะมาแบ่งตัวว่าดีว่าดีแล้ว ก็เอาไฟเผากันนี้ใช้ไม่ได้เลย เราไม่อยากพบอยากเห็น เราจึงขอขบิณฑบาต

นี่ก็อยู่ไม่ได้นะเราถึงขนาดเขียนจดหมายถึงนายกฯ แล้วนายสนธิ ลิ้มทองกุล เพื่อได้มาพินิจพิจารณากัน ทั้งนี้ก็เพื่อชาติบ้านเมืองของเราจะได้รับความสงบร่มเย็น สิ่งที่เป็นอยู่นี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ชาติไทยของเราปรารถนาอีกเลย ใครก็กลัวทั้งนั้น แม้แต่ดอกไฟกระเด็นเข้ามาหาตัวของเรายังรีบปิดปั๊บ ๆ ไหนโลกทั้งโลกจะเป็นไฟด้วยกันทั้งกองเสียเลย เป็นเจ้าเป็นถ่านไปนี้ดูไม่ได้เลย เราจึงขอขบิณฑบาตกับบรรดาพี่น้องชาวไทยนับแต่ตัวรัฐบาลลงมา ขอให้มีความรู้สึกสमानซึ่งกันและกัน ผู้ใหญ่ก็เพื่อผู้น้อย ผู้น้อยก็เพื่อผู้ใหญ่ ต่างคนต่างเพื่อกันและกัน ให้เป็นความสงบร่มเย็นแก่ชาติไทยของเรา ไม่สมควรที่เอาไฟเอาไฟมาเผากันด้วยการอวดดีอวดแบ่งต่าง ๆ ใช้ไม่ได้เลย จะเป็นความเสียหายชาติอย่างใหญ่หลวง เราไม่อยากพบอยากเห็น

เมืองนอกเมืองนาเขาจะดูถูกเหยียดหยามซึ่งเข้ามาหาเมืองไทยเรา แม้แต่หมากี้จะถูกชี้ หมานี้ก็หมาเมืองไทย หมาทัวเอาไฟเอาไฟเผากันนั้นแหละเขาจะว่าอย่างนั้นสุดท้ายหมากี้ก็อยู่ไม่สบายอย่าว่าแต่คนเลย ถูกเขาชี้หน้าเอา เราเป็นคนไทยทั้งชาติที่เดียว แล้วเป็นเมืองพุทธศาสนา สมควรอย่างยิ่งที่จะลงรอยกันได้ด้วยอรรถด้วยธรรม จึงขอให้ธรรมมาเป็นแบบฉบับ ใครผิดก็ยอมรับว่าผิดไปไม่ถือโทษถือกรรมซึ่งกันและ

กัน ใครถูกก็ยอมรับว่าถูกให้เป็นคติตัวอย่างแก่กันต่อไป นี่เป็นความปรารถนาของ
 ธรรม เราจึงขอนำธรรมเหล่านี้ออกบิณฑบาตเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ให้ลงรอยกันด้วยเหตุ
 ด้วยผลด้วยอรรถด้วยธรรม ถ้าด้วยกิเลสแล้วจะเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตลอดไป
 จนกระทั่งเป็นเถาเป็นถ่านหมดทั้งเมืองไทยเราได้ไม่สงสัย ถ้าเอาธรรมเข้าไปเป็น
 น้ำดับไฟแล้วจะสงบลงด้วยดี

ขอให้นำธรรมนี้เข้าไปเป็นน้ำดับไฟ มันจะลุกขนาดไหนไฟสู้น้ำไม่ได้ น้ำสาตลง
 ไปเท่านั้นดับลงไป นี่ละธรรมความดีงามความมีเหตุมีผลต่อกันประสานกันได้เป็น
 ความสงบร่มเย็นแก่ชาติไทยของเรา จึงขอให้บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยนับ
 แต่รัฐบาลลงมา อย่าถือดีถือเด่นทั้งๆ ที่มันชั่วมันชั่วมันดิบมันดี มันไม่ดี อย่าถือสิ่ง
 เหล่านี้มาเป็นประมาณแล้วเผากัน ให้ถือความดีทั้งหลายคือธรรมเข้ามาประสานกัน
 แล้ว ชาติไทยของเราเคยอยู่สงบร่มเย็นมานานเท่าไรด้วยอรรถด้วยธรรม และเป็นลูก
 ชาวพุทธ พุทธศาสนาของเราด้วย ทำไมจะไม่สงบ ต้องสงบแน่นอน ขอให้เอาธรรมนี้
 เข้ามาระงับดับเถอะ ถ้าเอากิเลสเข้ามาระงับนี่จะเป็นเถาเป็นถ่านโดยไม่อาจสงสัย
 ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำธรรม ๒ ข้อนี้ไว้ให้ดี ข้อที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้ะ บ้านเมืองของเรา
 จะสงบร่มเย็น

วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ เพื่อเป็นการเตือนพี่น้องชาวไทยเรา ให้สมกับเจตนาที่
 หลวงตาบัวได้อุตสาหะพยายามมาเสียสละต่อพี่น้องทั้งหลาย แม้บาทเดียวเราไม่เคยแตะ
 เอาเป็นประวัติศาสตร์ได้เลย เรื่องเรานำพี่น้องทั้งหลายนี้จะมีควมมัวหมองตรงไหนไม่
 มี เราบริสุทธิ์เต็มส่วนของเรา ถึงจะถูกโจมตีอะไร ดีกับชั่วมันมีอยู่ด้วยกัน มีตำหนิแล้ว
 ก็มีชมเป็นธรรมดา เราไม่ถือเป็นประมาณ เราจะเอาประมาณแห่งความชอบธรรมนี้มา
 ดำเนิน เพื่อพี่น้องทั้งหลายโดยถ่ายเดียวเท่านั้น เพราะการดำเนินอย่างนี้เราเคยดำเนิน
 มาแล้ว เป็นความชอบธรรม ถึงได้ความบริสุทธิ์ในหัวใจมา แล้วนำธรรมมาสั่งสอนพี่
 น้องทั้งหลายด้วยความถูกต้องดีงามมาตลอด เพราะการปฏิบัติของเราถูกต้องดีงามมา
 ตลอด จึงได้ธรรมประเภทนี้มาสอนโลก

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ยึดธรรมนี้เป็นแง่คิดแง่ปฏิบัติตามไป ทุกผู้ทุกคน
 หัวใจมีด้วยกัน ถ้าหัวใจมีความใฝ่ธรรมแล้วโลกนี้จะสงบด้วยกันตั้งแต่ผู้ใหญ่ผู้น้อยลง
 มา เห็นธรรมไปไม่ได้ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ และขอความสวัสดิ์จงมีแก่พี่น้องชาติไทย
 ของเราทั้งประเทศเขตแดน นับแต่ผู้ใหญ่ผู้น้อยลงมาโดยทั่วหน้ากัน เทอญ เอาละพูด
 เท่านั้นพอ

ทางหน้าศาลาบอกแล้วนะ ๔ โมงให้หยุดทั้งหมด ที่รับบริจาคเขามาถวายนั้น
 พอ ๔ โมงให้เลิก ให้มีกฐิมิระเบียบ เราไม่ถือเงินเป็นสำคัญยิ่งกว่าธรรมนะ ธรรมเป็น

สำคัญมากทีเดียว อะไรมาลงเข้าหาธรรมเราก็อนุโลมรับได้ แต่ไม่ให้เลยเวล่ำเวลา อย่างที่หน้าศาลานั้น ๔ โมงเย็นให้เลิก ให้มีความสงบภายในวัด พอ ๔ โมงล่วงไปแล้วให้ต่างคนต่างอย่ามาเพ่นพ่านๆ เราออกมาตอนเย็นนี้กว่าคนหมดแล้ว มายังเพ่นพ่านนั้นละเอาละ ถ้าเราเจอเองถนัดมาก ใส່เปรี้ยงเลย ไม่ได้มีชาติชั้นวรรณะ พอเห็นมาอะไรนั้นใส່เข้าละ เรามาเจอเองผิดเวลา ถ้ามเหตุถ้ามผลไม่ได้เรื่อง มาเที่ยวเพ่นพ่านใส່เดี๋ยวนั้นเลย

ทั้งฝรั่งมังค่าทั้งเมียฝรั่งมาใส່ทั้งตัวทั้งเมียแตกกันไปเลย เอาขนาดนั้นนะ ทั้งตัวมันก็มาเซ่อๆ ซ่าๆ เมียมันละตัวสำคัญ มากี่ใส່เมียมันเลย ไป มายุ่งอะไร เราเป็นลูกชาวพุทธไม่รู้พุทธรู้อะไรเราว่า ไปเดี๋ยวนี๊ ผ่น ป่านนี้มันหยุดผ่นหรือยังไม่รู้นะ มันผ่นเอาจริงๆ นี่เราไม่ได้เหมือนใคร ถ้าดูชัดกับบรรดากับธรรมขวางธรรมแล้วไม่ได้นะนี่เพราะเราปฏิบัติธรรมมาตลอด พวกใดมาก็ให้มาส่งเสริมธรรม อย่ามาเหยียบย่ำทำลายธรรม ถ้าเหยียบย่ำทำลายธรรมอย่างแบบเพ่นพ่านๆ ไม่มีเวล่ำเวลานี้ไม่ได้เรา เอาจริงๆ เอาละไปละนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz